

Rosa Batlló Dam és qui presideix l'assessoria que porta el seu cognom i que es troba al Bages. Tot i que s'inicià professionalment com a mestra, la seva experiència és àmplia en el sector: **"El meu pare tenia una companyia d'assegurances i això va ser un rept. Vaig pensar que una professió lliberal m'agradaria i vaig obtenir el títol de gestora, però fins als 21 anys no vaig poder col·legiar-me. Actualment tenim una plantilla d'unes nou persones. Abracem la zona del Berguedà, el Bages i Barcelona."**

El fet de no ser ubicat en una gran capital i que la població et conegui de prop suposa un tracte més cordial i familiar amb la gent: **"Certament, les gestories de poble tenim un tracte diferent al de la capital: tothom et para directament pel carrer per ensenyar-te una carta que ha rebut, per a consultar-te el que ha de fer, etc."** I no només això; aquesta mateixa peculiaritat que comporta l'emplaçament en una determinada població és el que en determina, a més a més, el ventall d'oferta del bufet: **"En un poble petit has de globalitzar: la gent no vol desplaçar-se per resoldre temes fiscals i laborals. El problema de les comarques és bàsicament el de les comunicacions: una empresa ve a una comarca quan disposa de bones comunicacions. Això ens obliga a especialitzar-nos en sectors i a tenir professionals que cobreixin tots els àmbits. En els llocs petits la gent no busca dos o tres especialistes: vol un lloc on se li resolguin tots els problemes."** Així que aquesta demanda és la que suposa com a conseqüència el manteniment d'elevats nivells d'exigència: **"La gent et compara amb el servei de la capital i això fa que el nivell d'autoexigència sigui superior."**

En mirar les dificultats inicials, la Rosa encara recorda el que llavors li suposà el fet de ser dona: **"Va ser difícil i em va afectar. Fa 25 anys a la gent li costava molt haver de confiar els seus interessos a una dona, ja que havien d'explicar-li determinades coses. Jo tenia 21 anys i els meus companys eren escèptics pel que feia a la meva competència professional. Això encara em va fer assumir més el rept d'estudiar, de prendre com a lema el de la professionalitat. I, a la llarga, la gent s'adona que pot confiar en tu."** Una professionalitat que ve donada per l'experiència diària però també per l'actualització constant de la formació: **"L'assessoria és un món canviant: cada any hi ha lleis noves i si no se n'està al dia no es pot seguir el ritme. El mateix Col·legi de Gestors demana reciclatges continus; si no es duen a terme, no es pot assessorar bé en temes laborals, fiscals o de comptabilitat. I el client confia en tu."** Un client que té necessitats diversificades i que, de vegades, s'estima més de dur ell mateix la comptabilitat. **"Però el tema laboral i fiscal el portem nosaltres, així com el tancament d'exercicis comptables, que compaginem i acabem de corregir fins i tot per Internet."** L'assessorament jurídic i fiscal comporta, però, certs desencants de cara al client, sobretot quan aquest corre prèviament a persones inadequades: **"Intento de no desprestigiar mai ningú perquè pot ser que la gestió no s'hagi satisfet per motius que desconecem. Jo procuro donar un punt de vista però és ben cert que, de vegades, al nostre àmbit hi ha gent que realment no està preparada, que no és professional i que s'atreveix a fer-ho tot. Nosaltres mantenim una ètica que garanteix que aquella persona no tindrà cap altre problema el dia de demà."**

En parlar de conflictivitat laboral, cal referir-se a una evolució que ara se situa en un àmbit més positiu que abans: **"Els empresaris compleixen la normativa i, pel que fa al tema fiscal, rebem requeriments que no tenen raó de ser. Hi ha reclamacions injustes que no són més que maldecaps per a tothom."** Una conflictivitat que ha derivat en l'existència de determinades institucions que, segons la Rosa, suposen un darrer graó en l'equilibri dels litigis: **"El CEMAC va ser un instrument que en el seu moment va donar molta esperança però a l'hora de la veritat els pactes es fan entre professionals; el CEMAC en dóna fe però prèviament ja hi ha una entesa."** I com a professional creu desitjable evitar solucions sempiternes: **"Sempre val més un mal acord que no pas una guerra; en una guerra tothom hi surt perdent per la tardança de l'Administració i per altres raons. Per arribar a un acord s'han de negociar les pretensions. De jove, era més bel·ligerant en això però també hem d'admetre que abans la conflictivitat laboral era molt més elevada."**

De les qüestions més delicades per a l'assessor cal remarcar el cas de qui dirigeix una empresa familiar i, en un moment donat, ha d'admetre que allò no va bé: **"Ho passen molt malament. L'empresa petita és de les que precisament no vol tancar de cap manera, encara que s'estiguin perdent diners o minvi el patrimoni; però assumir això costa, és difícil perquè hi ha una relació molt estreta amb els treballadors i amb els proveïdors."** I el consell bàsic que, en aquest sentit, cal donar a l'empresari és justament el de la competència: **"El més important és que tingui il·lusió pel que està fent. Si no en té, l'empresa és morta. El món cada vegada és més competitiu i ser competitiva esdevé una obligació per a la petita empresa."**

La tasca assessora és quelcom que la Rosa assumeix des de la perspectiva d'una mena de professor fiscal: **"Quan va sortir, per exemple, el nou sistema de mòduls, nosaltres mateixos vam organitzar xerrades per a botiguers que ens estalviaren moltes de consultes particulars. Des de fa 25 anys s'ha anat creant una cultura de responsabilitat en la qual tenim molt a veure i hem contribuït."** Una faceta laboral que ha pogut fer compatible amb una vida familiar que més que evadir-la de la feina li suposa, per contrapartida, la responsabilitat de noves obligacions: **"Jo gaudeixo fent la feina que faig. Ara però crec que he treballat massa: la feina d'assessor implica moltes hores de despatx bé per la formació contínua, bé perquè pateixes el tema del client tant com si fos teu. Tinc dos fills, en Sergi, professor, i la Nina, estudiant d'humanitats, però cap dels dos ha seguit el que jo he fet, i potser un dels motius és el d'haver treballat tantes i tantes hores. Amb tot, crec que és l'home el qui s'emporta amb més facilitat els problemes de la feina a casa; les dones tenim altres preocupacions que són prou importants i això et fa deixar de banda molts problemes professionals."** Aquest compliment de la feina ben feta és el que li dóna més plaença en pensar en tot allò que s'ha anat creant de mica en mica: **"N'estic molt contenta, em sento com un granet de sorra i penso que hem contribuït a construir Catalunya, tots plegats; et dóna la sensació d'haver influït en les persones que has conegut i això produeix satisfacció."**



**“L’assessoria és un món canviant: cada any hi ha lleis noves i si no s’està al dia no es pot seguir el ritme”**

**Rosa Batlló** - Navàs (Bages)